

РЕШЕНИЕ

№ 10627

гр. София, 03.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **4152** по описа за **2024** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ИП“ Трейдинг 212“ ЕООД [населено място] срещу Решение №3854/14.08.2023 година, постановено по н.а.х.д.№ 16766/2021 година по описа на СРС,18 състав изменящо Наказателно постановление № Р-10-781/19.10.2021 издадено от Председател на КФН, като приложил закон за същото административно нарушение – а именно като постановява, че административното нарушение е извършено не в периода от 30.09.2020 година до 21.01.2021 година, а на 29.09.2020 с изтичането на 12,00 часа.

В касационната жалба се навеждат подробни доводи за неправилност на обжалваното съдебно решение. Твърди се, че неправилно СРС е приел, че е за дата на нарушението следва да се приеме датата 29.09.2020 година с изтичането на 12,00 часа, което представлява съществено изменение на обстоятелствената част на НП и което е недопустимо. Наред с това са допуснати и съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон. Иска се отмяна на решението, отмяна на наказателното постановление и се претендират сторените по делото разноски.

Срещу Определение № 1058/20.03.2024 година, постановено по н.а.х.дело № 16766/21 година по описа на СРС е постъпила и частна жалба от Председател на КФН, в която се излагат подробни доводи за неправилност на Определението и се иска

неговата отмяна.

В съдебно заседание, касаторът и ответник по частната жалба –ИП“ Трейдинг 212“ ЕООД редовно и своевременно призван се представлява от адвокат К., редовно упълномощен, който поддържа касационната жалба и моли да бъде уважена, оспорва частната жалба на Председател на КФН и заявява претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по касация и частен жалбоподател –Председател на КФН редовно и своевременно призван, се представлява от юриконсулт Х., редовно упълномощена, която оспорва касационната жалба и моли да бъде отхвърлена, поддържа частната жалба и моли да бъде уважена, и заявява претенция за присъждане на юриконсултско възнаграждение. Съображения относно неоснователността на касационната жалба и за основателност на частната жалба развива и в представените по делото писмени бележки.

Представителят на СГП-прокурор К. изразява становище за неоснователност на подадените жалби и за правилност на съдебното решение.

Административен съд-София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но по съображения, различни от сочените в нея.

СРС е постановил решението си при допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила в посока липса на фактическа обстановка, въз основа на какво е установена, не е анализирал нито едно доказателство по делото, не е отговорил на нито един довод както в жалбата, така и на направените възражения от страна на касатора, не е изложил никакви мотиви, а вместо това само с няколко бланкетни изречения е посочил, че е обсъдил събраните доказателства, неясно какви. Съгласно чл.305 ал.3 от НПК/ приложим по силата на препращащата норма на чл.84 от ЗАНН/Доколкото в този закон няма особени правила за призоваване и връчване на призовки и съобщения, извършване на опис и изземване на вещи, определяне разноски на свидетели и възнаграждения на вещи лица, изчисляване на срокове, както и за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления, на касационни жалби пред административния съд и предложения за възобновяване, се прилагат разпоредбите на [Наказателно-процесуалния кодекс](#)/ мотивите се посочват установените обстоятелства, въз основа на кои доказателствени материали и какви са правните съображения за взетото решение. При противоречия на доказателствените материали се излагат съображения защо едни от тях се приемат, а други се отхвърлят.

Наред с това, недопустимо СРС е изменил Наказателното постановление, като е приел, че датата на извършване на нарушението е 29.09.2020 година с изтичането на 12,00 часа. В ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ № 8 ОТ 16.09.2021 Г. ПО ТЪЛК. Д. № 1/2020 Г., ОСС НА ВАС I И II КОЛЕГИЯ В ПРОИЗВОДСТВОТО ПО РЕДА НА РАЗДЕЛ ПЕТИ, ГЛАВА ТРЕТА НА ЗАКОНА ЗА АДМИНИСТРАТИВНИТЕ НАРУШЕНИЯ И НАКАЗАНИЯ РАЙОННИЯТ СЪД ИМА ПРАВОМОЩИЕ ДА ПРЕКВАЛИФИЦИРА ОПИСАНОТО В НАКАЗАТЕЛНОТО ПОСТАНОВЛЕНИЕ ИЗПЪЛНИТЕЛНО

ДЕЯНИЕ, КОГАТО СЕ НАЛАГА ДА ПРИЛОЖИ ЗАКОН ЗА СЪЩОТО, ЕДНАКВО ИЛИ ПО-ЛЕКО НАКАЗУЕМО НАРУШЕНИЕ, БЕЗ СЪЩЕСТВЕНО ИЗМЕНЕНИЕ НА ОБСТОЯТЕЛСТВАТА НА НАРУШЕНИЕТО.

Установяване на друга дата и час на нарушението, не посочен в АУАН и НП и приемането, че нарушението е извършено на друга дата и час, непосочени в АУАН и НП води до извод, че СРС е извършил изменение на обстоятелствата на нарушението, без да има право на това и въпреки всичко е изменил Наказателното постановление. Това е недопустимо изменение на описанието на нарушението и изменението на обстоятелствата, при които е извършено и неанализиране на писмените доказателства и липсата на фактическа обстановка, води до извод, че Решението на СРС е неправилно и следва да бъде отменено, а делото върнато за ново разглеждане, при което следва да се обсъдят всички приложени по делото доказателства, в това число да се изложи фактическа обстановка и решението на съда да бъде съобразено с нормата на чл.305,ал.3 от НПК и с цитираното по-горе Тълкувателно решение.

В този смисъл, касационната жалба е основателна, но по съображения, различни от сочените в нея. При новото разглеждане на делото СРС следва да се произнесе и по разноските в касационното производство по аргумент от нормата на чл.226,ал.3 АПК.

Съдът намира частната жалба на Председател на КФН за основателна и определението на СРС следва да бъде отменено. На Общо събрание на ААСГ се застъпи преобладаващото становище при изменение на имуществената санкция да се присъждат разноски съобразно с уважената част от жалбата. Съгласно чл.63д, ал.1 ЗАНН в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административно процесуалния кодекс.Разпоредбата в АПК определяща отговорността за разноски е тази на чл.143 и предпоставките, пораждащи правото на разноски за жалбоподателя са уредени в ал.1 и ал.2 на чл.143 АПК (ал.2 обаче е неприложима в производството по ЗАНН, тъй като касае оттегляне от издателя на оспорения пред съда акт).Чл.143, ал.1 АПК гласи: “Когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказал.“

Буквалното прилагане на нормата изключва присъждането на разноски не само при изменение на оспорения акт (което е едно от правомощията на АС по чл.172, ал.2 АПК в съдебния административен процес при установена незаконосъобразност на акта), но и при обявяване нищожност на оспорения административен акт. Очевидно е, че логиката на законодателя не е да изключи отговорността за разноски при констатиране на най-тежкия порок на адм. акт-неговата нищожност. Непротиворечива е и практиката на АС и на ВАС в тази насока.Отговорността за разноски не може да бъде изключена и при упражняване на правомощието на съда за изменение на оспорения адм. акт, защото то също е последица от установена незаконосъобразност на адм. акт. Такава е практиката и на АС, и на ВАС (на АС при изменение на акта само в частта относно размера на обезщетението по дела за отчуждаване на

недвижими имоти по ЗОС и ЗДС-при отчуждаване от обл. управители и на ВАС при отчуждаване от МС: Определение №5008 от 24.04.2008 г. по адм. дело №246/2007 г. III отд. на ВАС; на АС и на ВАС по Закона за митниците: Решение №14669 от 3.12.2009 г. по адм.д. №8475/2009 г. на I отд. на ВАС, Решение №14894 от 7.12.2009 г. по адм.дело №8480/2009 г. на I отд. на ВАС и др.) и след като в съдебните производства по ЗАНН на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН разноските са дължими по реда на АПК, то такива следва да бъдат присъждани и при изменение на наказателното постановление чрез намаление размера на наложеното административно наказание, като не може да има спор, че индивидуализирането на наложеното административно наказание е законово регламентирана дейност-чл.27 ЗАНН, съотв. намаляването на размера на наложеното адм. наказание от съда е последица от нарушаването на закона от административно наказващия орган. Този благоприятен за нарушителя резултат не може да бъде отстранен от жалбоподателя без съдебно оспорване на наказателното постановление. Следователно административно наказващият орган следва да понесе разноските от неоснователно предизвикания спор.

Но предвид отмяната на Решението на СРС и връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав/ допуснати съществени процесуална нарушения от СРС/ АССГ следва само да отмени Определението на СРС.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №3854/14.08.2023 година, постановено по н.а.х.д.№ 16766/2021 година по описа на СРС,18 състав.

ВРЪЩА ДЕЛОТО ЗА НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ ОТ ДРУГ СЪСТАВ НА СРС ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ .

ОТМЕНЯ ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 1058/20.03.2024 година, постановено по н.а.х.дело № 16766/21 година по описа на СРС.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2

